

CENA NUMERU

15 g

PRENUMERUM

Miesięczn

Lwowie 3 zł 40

kwartalnie 9 zł

z dostawą do domu

! w całej Polsce

z przesyłką pocztową

3 zł 60 gr.,

kwartalnie 10 zł 20

gr., zagranicą mie-

sięcznie 5 zł 50 gr.

kwartalnie 16 zł.

Miesięcznie wraz z

ILUSTRACJĄ 5 zł 50

dla urzędników 4 zł

Biblioteka Jagiellońska

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji
19,
w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla telegramów:
Kurjer Lwowski, Lwów.

Rękopisów nie zwraca się.

Redaktor naczelny przyjmuje: od 5-6 po południu.

Nie narażajcie na szwank

bilansu handlowego!

Żądajcie wyrobów krajowych zamiast zagranicznych.

Marka fabryczna

„PEPEGE”

KALOSZE

SĄ NAJTRWAŁSZE

„PEPEGE” śniegowce

wyróżniają się elegancją

„PEPEGE” sportowe obuwie jest najpraktyczniejsze. — „PEPEGE” Polski Przemysł Gumowy T. A. w Grudziądzu.

Spis firm w m. Lwowie, które zobowiązały się prowadzić obuwie gumowe wyrobu krajowego:

Izydor Gärtner, Lwów Kaźmierzowska 4.	„Maison de Georg” Lwów Słowackiego 4
B. Kriszer, Lwów Kaźmierzowska 10.	Bedrijczuk, Lwów Leona Sapiehy 1.
Schweitzer i Falbel, Lwów Legionow 33.	M. Hirschorn, Lwów pl. Gołuchowskich 15
Marcin Müller, Lwów Halicka 21.	L. Dulberg, Lwów pl. Krakowski 1.
Emil Haber, Lwów pl. Halicki 2.	W. Kleinman, Lwów Gródecka 68.
Filip Koch, Lwów Krakowska 34.	Hammer i Gelb Lwów pl. Bilczewskiego 9
S. B. Alten, Lwów Trybunalska 1.	M. Schwarz, Lwów pl. Bilczewskiego 12
„Aza”, Lwów Łyczakowska 24.	Lazar Lauterstein, Lwów Legionów 41.
„Typ-Top”, Lwów Łyczakowska 12.	Leon Stammer, Lwów Leona Sapiehy 33.
Leon Feld, Lwów Gródecka 74.	357

Kto zwycięży, Sejm czy p. Grabski?

Kluby sejmowe jeszcze niezdecydowane.

(Telefonem od naszego koresp.).
Warszawa, 17 października.

Zwołanie posiedzenia Sejmu komentowane jest w kołach sejmowych pod kątem układu sił wobec rządu. Jak dotychczas Klub P. P. S. nie zajął jeszcze jednolitego stanowiska, chociaż w klubie biorą górę żywioły opozycyjne. Dowiadujemy się, iż pos. Daszyński przyłączył się do grupy opozycyjnej. Znawcy stosunków w tym klubie twierdzą, że cały klub przejdzie do opozycji wobec rządu.

Mniejszości narodowe idą przeciwko rządowi, chociaż każdy z klubów z innych pobudek. Najwięcej zainteresowania budzi stanowisko Chadecji, w której zwałczają się dwa wzajemnie rozbieżne kierunki. Grupa p. Korfatego idąca zdecydowanie przeciwko rządowi znajduje się jednak w mniejszości.

Pokutujące w Sejmie projekty ustaw będą wycofane i przerobione

(Telefonem od naszego koresp.).
Warszawa, 17 października.

Wobec tego, że Sejm nie zdołał zatwierdzić dotychczas 130 projektów ustaw wniesionych od dłuższego okresu czasu, Rada Ministrów postanowiła wycofać niektóre projekty w celu pozyskania w nich pewnych poprawek, poczem przedłożyć je z powrotem Sejmowi. Między innymi ma być wycofany projekt ustawy o udzielaniu przez Radę ministrów klauzul największego uprzywilejowania. Dalsza seria pokutujących w Sejmie projektów będzie rozpatrywana na najbliższych posiedzeniach Rady ministrów.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 17 b. m. w Warszawie 6.11 zł.
Zurych urzędowy. N. Jork 5.19, Londyn 25.12, Paryż 23.30, Wiedeń 73.10, Praga 15.39, Włochy 20.90, Belgia 23.70, Budapeszt 72.60, Sofja 3.78, Holandia 208.60, Oslo 105.50, Kopenhaga 128.00, Sztokholm 138.85, Hiszpania 74.50, Bukareszt 2.48, Berlin 123.60, Belgrad 9.215.

Pogielda nowojorska. Warszawa 16.60, Londyn 4.84 1/16, Paryż 4.495, Wiedeń 14.06, Praga 2.9625, Włochy 4.0375, Belgia 4.565, Budapeszt 14.25, Szwajcaria 19.28, Sofja 0.74.

OBROT Y PRYWATNE.

Wczoraj tendencja znacznie zniżkowała. Obrót słaby i tylko w dolarach. Dolar ameryk. 6.04 do 6.05, dolar kanad. 5.55 do 5.60.

Min. Skrzyński wraca w poniedziałek.

(Telef. od naszego korespondenta.)

Warszawa, 17 października.

Min. Skrzyński przybywa do Warszawy w poniedziałek rano. Natychmiast po przyjeździe złoży pan minister relację z odbytych konferencji Prezydentowi Rzpltej, poczem przyjmie grono posłów i senatorów, których poinformuje o wynikach rokowań. Na tem zebraniu ustalony ma być termin zwołania posiedzenia sejmowej komisji spraw ograniczonych, oraz czy i kiedy p. Skrzyński złoży sprawozdanie na Plenum Sejmu.

PAŃSTWA ZACHODNIE PRZYJĘŁY ŻĄDANIA NIEMIEC?

(Telefonem od naszego koresp.).

Locarno, 17 października.

Kancelarz Luther oświadczył w wywiadzie dziennikarskim, że opublikowanie poszczególnych tekstów traktatów usunie wątpliwości, jakie się obecnie wysunęły. Państwa zachodnie zgodziły się na interpretację artykułu 16 paktu Ligi Narodów w duchu żądań niemieckich. Zadaniem rządu Rzeszy jest dalsze przeprowadzenie swego programu.

Lm. 117050|25.

VIII.

KOMUNIKAT.

Z powołaniem się na ogłoszony w swoim czasie z powodu 25-letniej rocznicy istnienia teatru wielkiego we Lwowie konkurs na dzieło sceniczne, Reprezentacja miasta oznajmia, że termin ostateczny przesyłania prac konkursowych przedłuża się do dnia 1. grudnia 1925 r. a to celem umożliwienia stawiania do konkursu autorom kończącym swe dzieła, których już dotychczas wpłynęła obfita ilość.

Magistrat król. stoł. miasta Lwowa.

We Lwowie, 8. października 1925.

Prezydent miasta

Józef Neumann m. p.

Dnia 15 grudnia wejdą Niemcy do Ligi Narodów

(Telefonem od naszego korespondenta).

Berlin, 17 października.

Donoszą z Londynu, że w dniu 15 grudnia odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Ligi Narodów poświęcone przyjęciu Niemiec do Ligi Narodów.

U wrót zimy.

(O pomoc dla bezbronnych).

(W nawiązaniu do apelu „Kurjera Lwowskiego“).

Lwów, 18 października.

Szerokie rzesze urzędnicze szczerze są wdzięczne Szan. Redakcji „Kurjera Lwowskiego“ za poruszenie piekących zagadnień doli urzędniczej przy nadchodzącej zimie, stojącej jak widmo u progu naszych domów.

Kto zna nasze stosunki, wie dobrze, iż nie jest przesadą powiedzieć, że jesteśmy kastą, najbardziej dziś upośledzoną, za którą mało kto się umuje, być może dlatego, ponieważ nie urządzamy strajków, nie grozimy, nie interpelujemy, a jeśli jedzie jaka deputacja do Warszawy, to wszystko robi w formie delikatnej, na którą jako odpowiedź uzyskuje zapewnienie, iż odpowiednie czynniki o tem pomyślały i myślą te „czynniki“ miesiącami i nie jakos wymyśleć nie mogą, a tymczasem położenie nasze staje się coraz rozpaczliwsze. Brniemy w dług, wyprzedajemy się, odmawiamy sobie najprymitywniejszych potrzeb kulturalnego człowieka, prostru dzieciemy. Z twarzy naszej znikł uśmiech nawet dla dzieci naszych, zajęci jesteśmy tylko jedną myślą: „skąd wziąć na opędzenie potrzeb“, wskutek tego cierpi nawet nasza praca biurowa.

Jestem urzędnikiem 7 kategorii płac, mam wykształcenie uniwersyteckie, dwanaście lat służby nienagannej, byłem na wojnie, szef mój wydał mi najlepsze kwalifikacje — a pensja moja nie wystarczy na utrzymanie żony i trojga dzieci (dwoje w szkole). Przed wojną urzędnik mojej rangi mógł żyć swobodnie,

kształcić dzieci, kupować książki, chodzić na wystawy i do teatru. — Dziś myśleć o tem nie można.

W dodatku zaś każdy z nas kryje się ze swą nędzą z złe pojętego wstydu. Prędzej jednak, czy później, dojdziemy do tego, iż wstyd nasz wyniesiemy na ulicę. Dlaczego ukrywać to, co nas i nasze rodziny niszczy.

W dodatku od nas, urzędników, najwięcej wymaga się ofiar, żadna składka nie obejdzie się bez nas. Dajemy chętnie ostatni grosz, bo uważamy, iż to jest obowiązek uświadomionego obywatela kraju, ale już wnet i tego grosza wdowięgo dać nie będziemy mogli, bo skąd go wziąć, na Boga!

A zwróćcie, co się dzieje w rodzinach niższych oficerów, tej chłuby naszej i przyszłości!

A jaka straszliwa jest nędza wśród zredukowanych urzędników! Zima u wrót!...

Jak straszne memento wiści to nam i dlatego apel „Kurjera Lwowskiego“ jest tak bardzo na czasie!

Co robić? Wszystko, co możliwe! Zakładać tanie kuchnie, poradnie, żłóbki, kasy zapomogowe, wywalczyć u rządu i gmin 13 pensję na zimową zaopatrzenie, wciągnąć w te akcje naszych posłów, zrzeszyć się w potężną organizację, która potrafi coś wywalczyć, zabierać głos w tej sprawie na łamach opiekuńczego się nami „Kurjera Lwowskiego“ i t. d.

Byłoby jak najprędzej, bo — — zima u wrót!!

Urzędnik

—XOX—

Wykrycie centralnego biura i archiwum polskich „komsomolców“.

Warszawa. (Tel. wł.)

Od kilku tygodni w województwach lubelskim, białostockim i wileńskim trwa energiczna akcja policji politycznej — zmierzająca do wykrycia organizacji komunistycznych.

Wśród komunistów wybuchł popłoch. Prowodrzy ruchu opuścili swe placówki i zbiegli do Warszawy.

Stołeczna policja polityczna roztoczyła baczną opiekę nad wszystkimi przybyszami.

Obserwacje wykazały, że prawie wszyscy śledzeni odwiedzają dom przy ul. Powiśle nr. 28. Okazuje się, że w domu tym mieszka niejaki Rachmil Zambrowski — jeden z

przywódców Związku młodzieży komunistycznej t. zw. „polskich komsomolców“. Nocy ubiegłej policja polityczna dokonała rewizji w mieszkaniu Zambrowskiego.

Okazało się, że wykryta kryjówka jest głównym biurem centralnego komitetu związku młodzieży komunistycznej. Znalaziono tam wzorowo prowadzone archiwum, księgi buchalteryjne. Wynika z nich, że Warszawa prowadziła korespondencję z kominternem w Moskwie, międzynarodówką młodzieży w Hamowerze, oraz centralnem sowieckim biurem szpiegowskim w Berlinie.

Schwytych aresztowano i osadzono na Pawiaku.

—XOX—

Przyjęcie parlamentarzystów francuskich.

Warszawa, 17. 10. (AW.) Wykierunek parlamentarzystów francuskich po zwiedzeniu Warszawy i okolic, oraz złożeniu wizyt osobistych komitetom politycznym, podejmowana była na specjalnem przyjęciu przez Klub polityczno-społeczny. W zebraniu wzięli udział przedstawiciele polskiego świata politycznego i naukowego. Przemówienia wygłosili: prezes Klubu Janusz Radziwiłł oraz p. Stoński i Zdziechowski. Następnie omawiano aktualne zagadnienia polityczne i społeczne. Dnia 17 bm. Klub sejmowy P. P. S. wydał śladanie na część Francuzów. Na zebraniu przedstawiciele klubów sejmowych i posłów francuskich omawiano nie tylko kwestie polskie, ale

i najważniejsze zagadnienia polityki europejskiej.

—oo—

Min. Sokal będzie mianowany delegatem Polski przy Lidze Nar.

(Telefonem od naszego koresp.).

Warszawa, 17 października.

Po powrocie min. Skrzyńskiego będzie załatwiona sprawa nominacji ministra rezydenta Morawskiego na stanowisko stałego podsekretarza stanu w M. S. Z.

Jako stały delegat Rzpltej przy Lidze Narodów ma być mianowany min. Sokal, który na życzenie min. Skrzyńskiego przejść ma do służby dyplomatycznej.

Co nam dało Locarno?

Lwów, 18 października.

Locarno było miejscem pogrzebu resztek złudzeń, że zwycięska w roku 1918 koalicja zachowała swój byt choćby formalnie. Umarta koalicja bezpowrotnie, pozostawiając po sobie pewien system polityczny i szereg traktatów.

Taki był nieuchronny bieg wypadków, wynikający zarówno z układu stosunków pomiędzy państwami zwycięskimi, jakoteż z nie należytego zabezpieczenia w Wersalu praw Francji i Polski.

Locarno zainicjowało dla Niemców nową epokę: ich przedstawiciele zasiedli poraz pierwszy jak równy z równym, a Rzesza niemiecka powracała do stanowiska, jakie zajmowała przed wojną. Europa powracała znów do systemu wyraźnej zakrojonego sojuszy militarnych, opartych o wspólny interes zrzeszających się państw. Różnica pomiędzy Europą przedwojenną a obecną polega jedynie na tem, że teraz istnieje Liga Narodów.

Taka jest wymowa faktów, wymowa ewolucji.

Jak więc na tle tego stanu rzeczy wygląda układ w Locarno, jakie jest jego istotne znaczenie dla Polski?

Układ ten ma dla nas podwójną wartość: wzmacnił sojusz polsko-francuski, który staje się obecnie usankcjonowanym przez Anglię sojuszem, a powtórnie wyłącza z pod t. zw. arbitrażu pomiędzy Polską a Niemcami sprawę terytorjalną. Forma gwarancji francuskich dla granic Polski jest tu raczej formą redakcyjną, niż istotną. I to jest ważne,

że układ arbitrażowy polsko-niemiecki jest częścią składową paktu w Locarno, Polska zdołała więc w Locarno utrzymać swoją pozycję.

Anglia na konferencji przekonała się, że nie można bez poderwania podstaw chwiejnego pokoju utrudniać Polsce zawierania i utrzymania sojuszy, gwarantujących jej bezpieczeństwo — poza Anglią. Polska, wysyłając min. Skrzyńskiego do Locarno wykazała, że pragniemy pokoju, a nie pozwolimy kwestionować naszych praw. Wynik obrad w Locarno jest dowodem, że nasz punkt widzenia znalazł zrozumienie.

Nie wynika z tego bynajmniej, że mamy już wszelkie dane, aby spojrzeć na laurach. Przeciwnie. Możemy się spodziewać, że prawdopodobnie teraz rozpocznie się najzacieklejsza walka Niemiec przeciwko naszym granicom zachodnim. Niemcom zapewniono stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów, do której Polski dotychczas nie wybrano. Nie sądzimy, aby min. Skrzyński nie ocenił całej olbrzymiej doniosłości tych szanów obronnych dla sprawy bezpieczeństwa Polski. Przypuszczamy raczej, że poczynił już kroki, aby delegat Polski znalazł się jaknajprędzej w Radzie Ligi, która odgrywać ma tak doniosłą rolę w rozstrzygnięciu naszych z Niemcami sporów.

Dalszy etap naszej polityki zewnętrznej musi być nastawiony na energiczną obronę. Pakt locarneński daje Niemcom poważne szanse, ale i nas nie pozostawia bezbronnych.

—XOX—

Jak się odbyło podpisanie układów?

Locarno. (Tel. wł.)

Posiedzenie końcowe konferencji miało przebieg następujący: Wszyscy zasiedli przy stole, w środku którego stał wazon z czerwonymi kwiatami. Przed rozpoczęciem obrad nastąpiła prywatna wymiana autografów pomiędzy ministrami.

Sir Cecil Hurst z uderzeniem godziny szóstej przyniósł wszystkie dokumenty, zredagowane w języku francuskim, związane wstążką, na której widniała pieczęć miasta Locarno.

Chamberlain wziął dokumenty z ręk Hursta i powiedział: „Stojmy przed ostatnimi aktami konferencji. Proszę złożyć podpisy“. Zaczęto od podpisywania protokołu, do którego jako aneksy dołączone zostały: pakt zachodni, dwa arbitraże

zachodnie i dwa arbitraże wschodnie. Briand dołączył osobne oświadczenie w sprawie umów Francji z Polską i Czechami.

Podpisy składano według alfabetycznego porządku nazw państwowych. Imieniem Niemiec (Allemani) położył pierwszy podpis Luther, potem podpisał Stressemann. Następnie podpisy idą w takim porządku: Vanderveide, Briand, Chamberlain, Mussolini, Skrzyński, Benesz podpisał ostatni (Tchecho-Słowauie).

Konwencja polsko-francuska oparta jest na pierwszym ustępie artykułu 16-go kowenantu Ligi, uznającego państwo uciekające się do wojny za dopuszczające się ipso facto aktu wojennego przeciwko wszystkim członkom Ligi.

—XOX—

Przygoda Mussoliniego z dziennikarzami.

Locarno. (Tel. wł.)

Mussolini zawarł w Locarno traktat z Czechami i Francją gwarantujący bezpieczeństwo granicy austriacko-włoskiej.

Pobył Mussoliniego był sensacją dla ludności Locarno. Na przyjęciu prasy przez Mussoliniego nie pojawił się żaden dziennikarz angielski, ani też żaden z dziennikarzy lewicowych innych krajów. Francuzów przyszło tylko kilkunastu.

Po skończeniu przyjęcia Mussolini przechodził w hallu hotelowym koło grupy dziennikarzy, którzy uważali za właściwe zademonstrować nieobecnością na przyjęciu u

Mussoliniego przeciw niewoli prasy we Włoszech.

Zobaczywszy przedstawiciela „Daily Herald“ Sloomba, Mussolini zaczął go pytać:

—Czy komuniści robią w Anglii postępy?

Sloombe odpowiedział: — Nie wiem, bo nie jestem komunistą.

Mussolini odrzekł:

— To się pomyliłem.

Holenderski dziennikarz Nipola zawołał:

— To się panu często zdarza!

Mussolini zmieszany odrzekł:

— Być może!

—XOX—

Sprawa Steigera przed sądem.

Szósty dzień rozprawy.

Lwów, 18 października.

Na początku wczorajszej rozprawy zabrał głos obrońca dr. Landau, który oświadczył: Wysoki Trybunał! Wczoraj aresztowano na sali rozpraw świadka Klarę Merksamerową za sprzeczność w zeznaniach. Fakt ten wśród szerszych mas, nieobznajomionych dokładnie z procedurą karną, musi wywołać nastroszenie bardzo niepożądane. Obronie idzie o to, aby świadkowie zeznawać mogli swobodnie, bez obawy, że gdy zeznania ich różni się będą od protokołów śledztwa — czeka ich natychmiast więzienie.

Luki w śledztwie.

Zabiera głos ponownie obrońca dr. Landau, który w dłuższym przemówieniu usiłuje wykazać, że śledztwo sądowe i policyjne przeprowadzone w sprawie zamachu na p. Prezydenta Rzeczypospolitej nie poprowadzone zostało we wszystkich kierunkach z dokładnością pożądaną w tak ważnej sprawie.

Nawiązując do listów anonimowych wysłanych przez tajną ukraińską organizację wojskową do redakcji „Chwili“, w których organizacja ta przyznaje się do wykonania zamachu na Prezydenta Rzeczypospolitej, dr. Landau stawia wniosek, aby okazać sędziom przysięgłym i dołączyć do aktów procesu również listy anonimowe wy-

Tajna ukraińska organizacja wojskowa.

Dalszym dotkliwym dla prawdy materialnej brakiem w śledztwie jest niedokładne stwierdzenie faktu istnienia tajnej ukraińskiej organizacji wojskowej.

Prokuratura w akcie oskarżenia twierdzi, że podobna organizacja nie istnieje. W rzeczywistości istnienie tej organizacji stwierdzić można z aktów tajnych sprawy karnej Fedaka, sądownego za dokonanie zamachu na osobę b. Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego. W

Inni podejrzani o bierność policji.

Dr. Landau twierdzi dalej, że dnia 9 grudnia 1924 oddział informacyjny policji politycznej przy województwie we Lwowie przekazał oddziałowi inform. na miasto Lwów sprawę Indeszewskiego, Lewickiego i t. d. podejrzanych o dokonanie zamachu na Prezydenta Rzeczypospolitej. Dnia 18 grudnia 1924 podkomisarz Kajdan odstąpił doniesienie to prokuraturze, nie przeprowa-

Apel obrońcy do „nieznanych“.

W końcu swego przemówienia obrońca apeluje do tych sfer, które uczestniczyły w zamachu, by dały znać o sobie, by nie pozwoliły na

Jeszcze jeden.

Zabiera głos prokurator i oświadcza, że w zasadzie nie ma nic przeciw rozpatrzeniu na końcu postępowania dowodowego również i dowodów przez obronę naprowadzonych.

Wszystkie te wnioski obrony u-

Przewodniczący: Ponieważ przemówienie pana obrońcy nie zawiera żadnych wniosków, przeto nie ma nad nim dyskusji.

Następnie przewodniczący wyjaśnia sędziom przysięgłym postanowienia par. 277 procedury karnej, wedle którego gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że świadek zeznaje fałszywie, można wytoczyć mu śledztwo z zawieszeniem aresztu. Nie zawsze świadek musi zeznawać, tak jak to zapisano w protokołach śledztwa, jednak powinien on różnicę tę odpowiednio uzasadnić i wiarygodnie wyjaśnić.

ślane do prezydenta sądu Hawla i metropolity Szeptyckiego.

List do p. prezydenta Hawla zawiera pogroźki i żądania polepszenia bytu więźniów politycznych, natomiast w liście do metropolity, nieznanymi teroryści grożą, że przyjdzie p. Prezydenta Rzeczypospolitej w cerkwi św. Jura pociągnie za sobą straszne skutki i że „krew niewinna spadnie na głowę metropolity“.

Fakt nadejścia tych listów wiadomy jest b. wojewodzie p. Zimmemu i ks. mitratowi Bieleckiemu, który listy te odebrał. Dr. Landau wnosi zatem przesłuchanie obu wyżej wymienionych jako świadków.

załączonym do aktów tych spisie tajnych organizacji ukraińskich jest organizacja taka dokładnie wymieniona.

Obrona wnosi na zarekwirowanie do sprawy niniejszej odnoszących aktów sprawy Fedaka, ponadto zaś na zasięgnięcie urzędowego wyjaśnienia z oddziału polityczno-informacyjnego przy województwie lwowskim, któremu wiadomym jest istnienie tajnej wojskowej organizacji ukraińskiej.

dziwny jednak poprzednio żadnych dochodzeń. Rewizja przeprowadzona dopiero 24 grudnia nie dała żadnych wyników.

Na inne tropy sprawcy wskazał konsulat polski w Wiedniu, który sąd tutejszy zawiadomił pisemnie, że znajduje się tam niejaki Józef Bandura ze Stryja, podejrzany o dokonanie zamachu na p. Prezydenta Rzeczypospolitej we Lwowie.

obarczenie odpowiedzialnością za czyn przez nich popełniony człowieka niewinnego.

waża prokurator jednak za oparte na fantazjach. Dowodem tego może być n. p. i to, że prokurator posiada również w swej ewidencji jeszcze jednego rzekomego sprawcę. Jest nim niejaki Rosołowski, który przekraczając granicę polsko-rosyj-

ską również przyznał się do dokonania zamachu na p. Prezydenta. Jest nadzieja — twierdzi prokurator — że tacy „zamachowcy“ będą się jeszcze długi czas odnajdywać.

Z tymi wywodami prokuratora polemizował jeszcze dr. Landau,

Dalsze zeznania świadków.

Jako pierwszy zeznawał wczoraj świadek Bertold Grossnas, który w krytycznej chwili znajdował się na balkonie kawiarni „de la Paix“. Świadek ten zeznaje analogicznie do wczoraj złożonych zeznań świadka Ulama.

Następny świadek Alojzy Ladstedter, l. 30 rel. rzym.-kat., zeznaje, że na kilka minut przed przyjazdem p. Prezydenta Rzeczypospolitej przystanął na narożniku po prawej stronie latarni. Po prawej ręce tego świadka stało dwóch osobników, z których jeden w płaszczu gumowym, koloru popielatego, w okularach amerykańskich w czarnej oprawie (takie jak Steigera) był świadkowi dobrze znany z widzenia; jeszcze z czasów przedwojennych. Osobnik ten nie jest identyczny ze Steigerem.

Drugi towarzysz tamtego był mężczyzną niskim i korpulentnym, o semickim wyrazie twarzy z krostami. Ubrany był w garnitur ciemny.

Ladstedter zniecierpliwiony czekaniem poszedł w kierunku ul. Kopernika jednak po drodze spostrzegłszy nadjeżdżający orszak przystanął i obserwował jego przejazd.

Na rogu ul. Kopernika i Legionów w miejscu, gdzie stali dwaj poprzednio przez świadka zaobserwowani osobnicy padła bomba.

Prokurator: Czy stanowczo — pod przysięgą — wyklucza pan, aby widziany przez pana poprzednio osobnik był identyczny ze Steigerem?

Św.: To wykluczone. Tamtego dobrze znałem z widzenia.

który w końcu postawił wniosek, by świadkom na rozprawie okazano znajdujące się w aktach policji politycznej fotografie wszystkich podejrzanych o dokonanie zamachu.

Następny świadek Zygmunt Ekstein, l. 39, rel. mojż., znajdował się w krytycznym momencie na balkonie kawiarni „de la Paix“. Zaobserwował on w chwili po upadku bomby ucieczkę dwóch osobników, jednego w płaszczu popielatym, drugiego zaś w ciemnym ubraniu marynarkowym.

Obaj ci osobnicy skręcili do bramy przy ul. Legionów.

Świadek Benzion Lichtenstein nie wnosi nic szczególnego.

Jako ostatni zeznawał wczoraj post. policji Bil, który pełnił służbę na miejscu wypadku.

Świadek podaje, że przed zamachem obserwował dokładnie Steigera, który przechadzał się nerwowo tam i napowrót.

Obok oskarżonego stał jakiś niskiego wzrostu mężczyzna.

Przew.: Dlaczego obserwował pan Steigera?

Św.: Aby go potem łatwo poznać. (Na sali żywa wesołość, którą hamuje przewodniczący).

Z zeznań świadka okazuje się, że bombę spostrzegł dopiero na ziemi. Post. Bil, odwróciwszy się, widział uciekającego Steigera. Zanim doszedł do bramy przy ul. Legionów l. 1, oskarżony już był aresztowany. Pasternakówna powiedziała do Bila: To ten rzucił.

Przesłuchanie tego świadka przeważało do poniedziałku godz. 10.15 przedpoł.

Trybunał powziął na uprzednio decyzję co do dzisiejszych wniosków obrony, poczem postępowanie dowodowe będzie kontynuowane od dalszego przesłuchania post. Bila.

Inwalidzi pracy.

Lwów, 18 października.

Województwo lwowskie zawiadomiło magistrat, iż ministerstwo pracy i opieki społecznej uznało za konieczne przyjęcie w granicach kredytów budżetowych z pomocą specjalną inwalidom pracy, bo znaczny osobom niezdolnym do pracy z powodu starości. Zamieszkali we Lwowie pracownicy, którzy reflektują na pomoc państwową w formie czasowego miesięcznego zasiłku rządowego, winni zgłosić się celem rejestracji w komisariacie, w którego obrębie mieszkają, najpóźniej do dnia 25 bm. włącznie.

O tymczasową pomoc państwową ubiegać się mogą jedynie pracownicy, którzy odpowiadają następującym warunkom: a) są niezdolni do pracy z powodu starości, przyczem za wiek powodujący niezdolność do pracy przyjmuje się 65 lat skończonych; b) utrzymywali się z dochodów pracy najemnej w ciągu lat 30; c) nie posiadają własnego majątku ani dochodu; d)

nie korzystają ze świadczeń ubezpieczeniowych na wypadek bezrobocia, niezdolności do pracy i na starość, oraz zasiłków pieniężnych, udzielanych przez Kasy chorych.

Podanie fałszywych danych spowoduje utratę korzystania z zasiłków, niezależnie od odpowiedzialności cywilnej i karnej.

Eksplzja gazu w mieszkaniu kapelmistrza opery warsz.

Warszawa. (Tel. wł.).

Kapelmistrz opery warszawskiej, Adam Dołycki, zamieszkały przy ulicy Marszałkowskiej l. 1, powróciwszy onegdaj z próby w Teatrze Wielkim, poczuł w przedpokoju silny zapach gazu. Nie zwlekając, wbiegł do kuchni, gdzie zastał odkrecony kurek przy maszynie gazowej.

Kapelmistrz, zamiast otworzyć okno, chciał za pomocą zapalniczki zapalić gaz, wydobywający się z maszyny. W tej chwili jednak nastąpiła eksplozja.

Silnie poparzonego kapelmistrza zaopatrzyło pogotowie ratunkowe.

Ankieta Teatralna

„Kurjera Lwowskiego”.

Lwów, 18 października.

Narzekania na niski poziom teatrów w całej Polsce, jak i na brak frekwencji w teatrach stały się już przysłowiolemi, podobnie jak lamenty na temat stosunków gospodarczych.

„Kurier Lwowski”, uważając teatr nie tylko za najistotniejszy czynnik kulturalny, ale też państwowo-twórczy, jak niemniej za jedną z ważnych dziedzin zainteresowań szerokich sfer inteligencji, pragnie przyczynić się do wyjaśnienia powodów upadku teatru.

Najlepszą formą oświetlenia tego ważnego problemu kulturalnego wydaje się nam

Ankieta teatralna

którą niniejszem rozpisujemy, zwracając się do osób zajmujących w życiu naszym umysłowym wybitne stanowiska, do dyrektorów teatrów, doradców literackich, krytyków, profesorów, artystów, członków komisji teatralnych w Polsce oraz innych osób, którym dobro teatru leży na sercu o wypowiedzenie się na temat, który ujmujemy w pytaniu:

- 1) W czym dopatruje się powodu upadku teatru polskiego, względnie
- 2) W czym widzę powód braku frekwencji w naszych teatrach.

Na pytania te prosimy nadsyłać odpowiedzi krótkie (możliwie w kilku zdaniach) pod adresem: Redakcja „Kurjera Lwowskiego” (Ankieta teatralna) najdalej do 1 listopada br.

Odpowiedzi te będziemy w miarę możliwości drukować w naszym piśmie i zapraszamy wszystkich chętnych uprzejmie do udziału w ankiecie.
Redakcja.

Nastroje sejmowe i kombinacje rządowe.

P. Michalski na horyzoncie?

(Od naszego korespondenta warszawskiego.)

Warszawa, 17 października.

Rząd Grabskiego, trzymający się jeszcze dzięki odroczeniu Sejmu, jest już właściwie obalony w opinii. Rząd ten, który początkowo umiał tak zrezygnie rozbudzać w społeczeństwie swoją popularność, poczuł niechęć, że łaska tłumów łatwo się odwraca. Zwłaszcza, że podstaw ku niechęci wyraźnej do rządu ma dość społeczeństwo, ma ich jeszcze więcej — Sejm.

Można więc stwierdzić, że każdy niemal poseł sejmowy jest przeciwnikiem rządu, można by to twierdzenie bez ryzyka rozciągnąć i na wszystkie niemal kluby sejmowe. Humorystyką wprost trąca zapewnienia najbliższych współpracowników p. Grabskiego, że ma on za sobą aż 60% posłów sejmowych.

Nadzieje przyjaciół premiera opierają się na czymś innym: na tem mianowicie, że posłowie mogą być

przeciw rządowi, ale kluby mogą głosować za rządem. Ta zagadka nie jest znów tak skomplikowana.

Dla znawców stosunków sejmowych tego rodzaju możliwość nie brzmi zupełnie nieprawdopodobnie. Analiza tego dziwnego stanu rzeczy zaprowadziłaby nas zbyt daleko. Stwierdźmy więc, że jest to jedna z form wykoszlawienia polskiego życia parlamentarnego.

Pozostawmy również na uboczu pytanie, jak się naprawdę w ostatniej chwili ułożą głosy i jakie targi i przestrogi poprzedzą taki czy inny wynik głosowania.

Wszysko to, choć łatwe do obliczenia, wkracza jednak w dziedzinę prorocत्व. Ważne jest stwierdzenie, że nastrój w Sejmie jest całkowicie i nieodwołalnie zdecydowanie przeciwko p. Grabskiemu, a jeśli będzie ten rząd jeszcze przez pewien czas tolerował, to wbrew własnym prze-

konaniom i skłonnościami, a także z powodu swego klasycznego niedoświadczenia i niemożności zdobycia się na jakąś wyraźną decyzję.

Będzie więc Sejm tolerował p. Grabskiego dopóty, dopóki rządowi nie sprzykry się taka vegetacja. Albo też stronnictwa jednak zdobędą się na akt heroiczny i porozumieją się co do konieczności utworzenia nowego, o Sejm opartego rządu. Pewne oznaki wskazują, że mimo wszystko zanoszą się na to drugie. P. Michalski wypływa na horyzont, a p. Byrka jest niedołączonym jego satelitą.

Wręb.

SPIS LUDNOŚCI W CZECHOSŁOWACJI.

Praga. (Tel. wł.)

Jak się dowiadują z dobrze poinformowanych źródeł, rząd czechosłowacki przygotowuje się do przeprowadzenia spisu ludności w Czechosłowacji. Spis będzie przeprowadzony w lutym 1926 r.

— 00 —

Z życia Związku Legionistów w Przemyślu.

(Korespondencja „Kurjera Lw.”).

Przemyśl w październiku

W sobotę Związek Legionistów w Przemyślu urządził w sali domu robotniczego na Zasaniu „Uroczysty wieczór” ku uczczeniu wymarszu i kadrówki w pole.

Salę wypełniła szalenie bardzo liczna publiczność. Przybyli również reprezentanci władz państwowych, wojskowych i autonomicznych, jak starosta Eckhardt, reprezentant D. O. K. X. major Pajączkowski, burmistrz Kostrzewski, nadinspektor kolei Jung i inni.

Na pięknie udekorowanej scenie widniały portrety marszałka Piłsudskiego i Prezydenta Wojciechowskiego. Muzyka 38 p.p. rozpoczęła uroczystość hymnem narodowym. Potem nastąpiło budujące przemówienie prof. Garlickiego o znaczeniu wielkiego czynu marszałka Piłsudskiego i legionów.

Wieczór w dalszym ciągu wypełniły piękne produkcje muzyczne 28 p.p., deklamacja „O 6-tym sierpniu” Słońskiego, p. Kotulowej. Atrakcją wieczoru był występ artystki śpiewaczki i pianistki p. Sąsiedzkiej.

CZEKA DELEGACJA ROBOTNICZA W GOŚCINIE U BOLSZEVIKÓW.

(Od naszego korespondenta.)

Pogranicze sow., w październiku. (p.) Z Mińska donoszą, że bawi tam od 4 dni delegacja robotnicza czechosłowacka w liczbie 23 osób, w tem 2 kobiety. Przynależność partyjna delegatów jest następująca: 4 komunistów, 1 niezależny socjaldemokrata, 9 niemieckich socjaldemokratów, 6 czeskich socjaldemokratów, 2 czeskich narodowych socjalistów i 1 bezpartyjny. Przewodniczącym delegacji jest socjaldemokrata Kmentczeski, sekretarzem komunista Kolski. Po przyjeździe delegacji na placu miejskim odbył się wiec, na którym gości witali przedstawiciele mińskiej rady miejskiej.

Odcinek „Kurjera Lwowskiego” z 19. 10. 1925

Dr. JÓZEF PIOTROWSKI 3

Restauracja katedry łacińskiej i kaplicy Boimów.

III.

Wątpliwe jest, czy w którymkolwiek grobowcu odnajdą się jakiegokolwiek cenniejsze przedmioty zabytkowe, albowiem, jak wiadomo, austriacy splądrowali podziemia wszystkich kościołów lwowskich w r. 1830 i zabrali rzeczy wartościowe.

Oba odkryte, boczne portale gotyckie bynajmniej nie są jedyne śladami stylu gotyckiego katedry, ani też jedyne wejściami dawnymi. Trójdzielną, halową nawę katedry, do dziś nie jest ukończona; miała być znacznie dłuższa.

Przez długie lata wiodła Kapituła łac. w XV. w. spór z sąsiadującymi rzeźnikami, celem usunięcia ustawionych wzdłuż Pełtwi jatek i umożliwienia rozszerzenia placu budowy. Kiedy ostatecznie Kapituła spór przegrała, zamknięto zbyt

krótkie nawy, zachodnią ścianą poprzeczną i umieszczono w niej do dziś istniejący duży, gotycki, główny portal wchodowy, zamurowując równocześnie oba wejścia boczne, zajmujące dwa przęsta środkowe, albowiem dalsze ich pozostawienie uniemożliwiłoby ustawienie dwóch ołtarzy bocznych, wzgl. wykorzystanie dwóch kaplic.

Gotyckie obramienia kamienne obu portali są identyczne. Na obramieniu portalu północnego, poza grobowcem, odkryto resztki namalowanego czarną farbą na pobiałe wapiennym, ornamentu w kształcie odwróconych ku sobie dnami stylizowanych kielichów kwiatowych. Nie tylko odkrycie ornamentu, jak stwierdziłem na trzecim, czy czwartym pobiale od lica obramienia, lecz przedewszystkiem jego forma wskazywała, że może on pochodzić nie z w. XVI. jak błędnie ogłoszono, lecz z drugiej połowy wieku XVII. i pierwszej XVIII. W tym czasie był on powszechnie używany przez kamieniarzy lwowskich i prowincjonalnych. Powtarza się wielokrotnie na tut. nagrobnych płytach ormiańskich, (1662, 1691, 1720 i t. d.), oraz na wielu cmentarzach żydowskich z w. XVII/XVIII.

Celem zupełnego odświeżenia

i udostępnienia odkrytego portalu północnego, zamierza prof. Obmiński przenieść ustawiony przed nim grobowiec, z 2-giej poł. w. XVIII., tzw. „Grób Zbawiciela”, przed ścianę kaplicy Jakóba Strzemię, zwróconą ku cmentarzowi i ku kaplicy Boimów.

Na skutek licznych pism i próśb wystosowanych do Magistratu i do Kapituły, będzie wreszcie zamknięty wążutki przejazd między katedrą, a kaplicą Boimów. Prof. Obmiński projektuje bardzo korzystne zmiany całego placu ku na estetyczny wirydarzyk, którego ozdoba będzie również przeniesiony tu wspomniany nagrobek, usunięte stąd kamienne figury świętych, będą natomiast ustawione po obu bokach przy półn. portalu gotyckim. Przejście między katedrą a kaplicą Boimów, będzie zamknięte odpowiednio zaprojektowaną „oryginalną kratą żelazną”. Lwów pozyska nowy, zabytkowy zaułek, wzgl. placzek pełen stylowości i nastoju.

Ze względu na bardzo chwalebne postanowienie Kapituły, o co również wielokrotnie zabiegałem, uwolnienia wreszcie czcigodnej, nadzwyczaj wartościowej kaplicy Boimów od pełnienia funkcji domu przedpogrzebowego, zachodziłaby

ewent. potrzeba dobudowania do katedry kaplicy przedpogrzebowej. Prof. Obmiński, proponowałby jej umieszczenie przed odkrytym portalem południowym, przez odpowiednie zamknięcie ścianą, zakamarku między wystającymi kaplicami dawnymi. Zarówno ze stanowiska konserwatorskiego, estetycznego i kulturalnego, jakoteż higienicznego, byłoby to bardzo niepożądane, choćby przez wzgląd na przeciwległe dwie bramy do domów mieszkalnych i na ich mieszkańców, tudzież na pewne oszczędzenie sędziwej katedry gotyckiej. Zamiar ten będzie niewątpliwie zaniechany. Przed oboma odkrytymi portalami, będą ustawione małe ołtarzyki, zaś na ścianach (zamurowaniach) będą wykonane odpowiednie ozdoby, oryginalne krzyżyki, obrazy malowane na miedzi lub t. p.

Zdjęty swego czasu z hełmu wieży katedr. ogromny, wspaniały, kamienny wazon rokokowy niszczone wśród rupiecia, w zaśmieconym zakamarku podwórza magistrackiego. Inne wazony były tak rozkruszone, że wogóle nie dały się złożyć, wszystkie zastąpiono na hełmie identycznymi a znacznie lżejszymi wazonami z blachy miedzianej. (Dok. nast.)

Emil Lederer

Prezes Rady Zawiadawczej Pierwszego Małopolskiego Towarzystwa Akcyjnego przemysłu Spirytusowego, Chemicznego i Likierowego we Lwowie

zmarł dnia 15. października 1925.

W Zmarłym tracimy zwierzchnika o niezwykle wysokim poczuciu sprawiedliwości. Dbali zawsze o potrzeby swych współpracowników był zawsze najlepszym ich orędownikiem.

Imię Jego zachowamy zawsze w wdzięcznej pamięci.

Urzednicy.

446

Słynny chemik umiera wskutek zatrucia.

Londyn, w październiku.

Harold Maxwell Lefroy, profesor chemii w najwyższej szkole technologicznej w Londynie, padł ofiarą badań naukowych.

Znaleziono go w laboratorium w stanie nieprzytomnym i odwieziono do szpitala.

Uczony zatrul się gazem, nad którego wynalazkiem pracował. Ratuńek jest bardzo utrudniony, gdyż chory nie odzyskał przytomności, a preparat, którym się zatrul, jest chemikom dotychczas nie znany. Nie wiadomo zatem, jak można mu przeciwdziałać. Lefroy nie zwierzył się nikomu ze swego wynalazku, a poszukiwania w jego papierach nie dały żadnego rezultatu.

Umierający chemik jest wynalazcą szeregu gazów trujących dla celów wojennych. Klosz szklany, w którym gaz się znajdował, był nie szczelnie zamknięty i gaz rozszedł się po pokoju. Trucizna oddziaływała fatalnie tylko na uczonego, który znajdował się w pokoju — natomiast nie zabiła ani jednej muchy.

Z Filatelistyki.

Po wystawach — zjazdy filatelistyczne.

Lwów, 18 października.

W Polsce jest bardzo wielu poważnych filatelistów, których zbiory w niczym nie ustępują zbiorom zagranicznych amatorów, którzy na tegorocznych wystawach w Paryżu, Hamburgu, Kolonii, Monachium i t. d. otrzymali piękne nagrody. Nie słyszeliśmy jednak, aby który z polskich filatelistów obesał którąkolwiek z tegorocznych wystaw. Nawet w tak małej miejscinie, jak Jindrichuv Hradec na Czesko - Morawskim Pogórzu została urządzona wystawa przez ośmiastu członków filatelistycznego towarzystwa, która przyniosła wystawcom kilka złotych medali, po dziesięć srebrnych i z brązu, kilkanaście złotych dukatów czeskich i wiele albumów z czeskosłowackimi znacz-

kami, które jako nagrody przeznaczono wyłącznie dla młodocianych wystawców przywiózł ze sobą delegat czeskosłowackiego ministerstwa poczt i telegrafów z Pragi. Ministerstwo to bowiem zajęło bardzo zresztą trafne stanowisko, skoro uznało, że szerzenie zajęcia się wśród młodzieży filatelistyką, jest najłatwiejszą nauką geografji i historii krajów świata całego. Tę też niepospolitą zaletę każdej wystawy podnoszą rozmaite komitety przy każdorazowej uroczystości otwarcia i zamknięcia wystawy.

Po sezonie letnim, z którym zakończył się szereg wystaw odbyły się poważne zjazdy filatelistyczne: w Wiedniu i w Pradze. O nich w następnym artykule.

Kącik dla Pań.

Nieco o bieliznie.

Lwów, 18 października.

Gdyby tak naszym babkom dane było rzucić okiem na dzisiejszą bieliznę ich wnuczek, zdziwiłyby się niezmiernie i krechyłyby z niedowierzania swemi siwemi, w koronkowe czepeczki strojnemi, głowami. Po pierwsze, nie wierzyłyby, czy to możliwe, że dzisiejsze panny z wcale szanujących się domów dostają do wyprawy coś około tuzina „wszystkiego razem”, po drugie nie uznawałyby tego za bieliznę, a co najważniejsze, powątpiewałyby mocno o stateczności dzisiejszego pokolenia.

Trudno bo naprawdę nazywać bielizną owe liljowe, łososiowe czy cytrynowe, bardzo krótkie i wąskie koszulki i kombineski, jedwabne, z Crépy chińskiej, Georgety czy fularu, a jednak wszechwładna Moda dyktuje ją, jako niezbędne dessous współczesnej sukni.

W czasach dylżansu była szczytem wykwinu bielizna z lnianego płótna, biała i „solidna”; w ilości kilkunastu tuzinów, obliczano jej trwanie na całe prawie życie. Nierzadko doskonale przechowane sztuki przechodziły jeszcze do wyprawy córki. Nieskomplikowana, służyła jako dessous sukniom — arcydziełom, złożonych z falban, marszczeń i buf, umieszczanych na fiszbinowych krynolinach.

Dziś, w czasach samolotów i radia służy wyrafinowanie strojna i kosztowna bielizna, jako tło dla prostej, chłopięcej sukienki, którą nosi wytrenowana w sportach kobieta smukła i gibka, jak lodyga kwiatu, a nad nietrwałością jej bielizny nikt się nie zastanawia.

Zbytówna, jedwabna bielizna, dostępna jest z powodu swej ceny tylko dla wybranych, jakkolwiek wtajemniczone twierdzą, że praniem i prasowaniem własnoręcznie oszczędza się wynagrodzenie dla pracownicy, koniecznej do białej bielizny i że to na dłuższą metę „na jedno wychodzi”.

Osoby o skromniejszych finansach zadowolają się dziś bielizną białystową lub opalową, elegancja polega również na wyrafinowanym

kroju i starannem wykończeniu, którego najważniejszą częścią jest zawsze ręczny haft i ażurowanie.

Bielizna pościelowa i stołowa nie ulega tak łatwo kaprysom Mody i do najwykwintniejszej będzie zawsze należała biała, lniana, ręcznym haftem czy mereżkowaniem ozdobiana.

W ostatnich czasach próbują wietkie firmy jako nowość wprowadzić bieliznę stołową z lnianego płótna w pastelowych tonach. Obrusy takie i serwetki zdobi wyłącznie ręczna robota, mereżki i kolorowy haft.

Np. zielone płótno, haftowane na niem rzucane polne kwiaty, różowe płótno, brzeg obszyty białym, różowo przewlekany tiulem.

Widuje się też garnitury o dzierganych nacięciach, przez które przeciąga się wstążkę jedwabną odmiennej koloru i wiąże się po rogach w sute kokardy.

Taka strojna i barwna bielizna stołowa jest wprawdzie ładna i efektowna, ale opatrzyć się może w krótkim czasie i z powodu swej pewnej ekscentryczności nie łatwo się rozpowszechni.

Na zakończenie jeszcze nadmienię, że znaki na bieliznie bywają małe, najwyżej mierne i że o ich elegancji i wykwinie stanowi staranny czytelny rysunek i pierwszorzędne wykonanie. Emge.

Błędy językowe.

— Pani pewnie potrzebuje słuźącą. Dam pani bardzo dobrą, a co do płacy, to zależy.

— Nie, służy nie potrzebuje, mam tylko dochodzącą zamiatającą i myjącą naczynie.

— A wiele pani płaci?

— Płacę niewiele; a ile płacę to do rzeczy nie należy i tylko odemnie zależy.

Oto szereg błędów w jednej krótkiej rozmowie. Poprawnie mówi się: potrzebować czegoś, a nie coś; mamy w języku polskim wyraz: służa, a nie słuźąca. Błędnie mówimy: wiele, zamiast ile, bo „wiele” znaczy dużo. Mówiąc: „to zależy”, powinniśmy dodawać, od czego zależy.

A—s.

Sytuacja w cukrownictwie.

Prezes związku cukrowników p. Jan Zagleniczny, b. minister, w wywiadzie z redaktorem warszawskiego „Kurjera Polskiego” udzielił mu następujących informacji:

„Sytuacja w cukrownictwie jest zła; w jakiej gałęzi przemysłu jest ona dzisiaj dobra? Przedewszystkiem daje się odczuwać dotkliwie brak kapitału obrotowego i brak kredytu. Kapitał z okresu inflacji bądź przepadł, bądź pochłonęły go inwazyje. Zobowiązania zagraniczne cukrownictwa polskiego są wysokie, pokryć je można tylko in natura. Stąd wywóz cukru zagranicę stał się koniecznością. Konieczność ta nie opłaca się, kosztuje bardzo drogo, ale bądź co bądź jest jedynym środkiem pokrycia zobowiązań zagranicznych, temsamem uzyskania dalszych możliwości kredytowych.

Koszt produkcji naszego cukru nie wytrzymuje porównania z kosztem tej produkcji zagranicą. Cukier polski jest b. drogi, wywieziony zagranicę musi być sprzedawany z olbrzymią stratą.

Głównym rynkiem zbytu są kraje bałtyckie i Anglja. Regulatorem na rynku światowym jest cukier kubański (z wyspy Kuba), z powodu ogromnej produkcji i taniości. Ostatnia produkcja roczna Kuby wynosi 5,100.000 tonn; ogólna produkcja światowa 23,000.000 tonn. Produkcja cukru jest nadmierna, co nie wpływa oczywiście pomyślnie na przemysł cukrowniczy. Producenci sprzedają towar niżej kosztów produkcji, a przoduje w tem Kuba. Wpływa to na warunki polskiego eksportu fatalnie.

Polska produkcja cukru z ostatniej kampanji wynosi około 450.000 ton. Kraj

zużywa z tego 24.500 wagonów reszta tądzie na eksport. Cukier eksportowany sprzedaje się dziś po 29 zł. za 100 kg. loco fabryka, podczas gdy w kraju cena jego wynosi obecnie 75 zł. za 100 kg. Sytuacja stale się pogarsza. O ile przed 2 i pół laty sprzedawano tonę po 34 szyl., obecnie zyskuje się za nią tylko 13 szylingów i 3 pency.

A więc przyczyna wyższości ceny cukru w kraju? Fatalna sytuacja cukrownictwa polskiego i chęć podtrzymania jego egzystencji.”

Prezes Zagleniczny podkreśla z naciskiem i prosi o wyraźne zaznaczenie tego, że niema mowy o zyskach z podwyżki płynących, a tylko chęć częściowego pokrycia strat cukrownictwa. Ustalane w ciągu lat ostatnich przez ministerstwo skarbny ceny cukru, obowiązujące w kraju, obliczane były bez należytego uwzględnienia strat cukrownictwa ponoszonych na eksporcie.

— Jak się obecnie odnoszą miarodajne władze do przedstawień i kalkulacji, złożonych im przez cukrowników, w związku z ostnnią podwyżką cukru?

— Mam wrażenie mówił p. Zagleniczny, że nasze uzasadnienia spotykają się z należytem zrozumieniem władz.

— Czy zanosi się istotnie na nową podwyżkę?

— Nowe podwyżki są koniecznością.

— Jakiej podwyżki można się spodziewać?

— Napewno nie mniejszej od ostatniej. Jest ona koniecznością — zapewnił jeszcze raz prezes Zagleniczny.

SPRAWY SZKOLNE I NAUCZYCIELSKIE

Na marginesie reform szkolnych.

Lwów, 19 października.

Wyśmiana przez min. Stan. Grabskiego sprawa gruntownego przekształcenia naszych typów szkolnych wywołała w sferach obywatelskich i pedagogicznych silny odzew.

Opinia podzieliła się na dwa obozy. Jeden jest pełen zachwytu dla projektów obecnego ministra, drugi natomiast zapatruje się nader pesymistycznie, wychodząc z założenia, że nie wszystko, co dziś wychodzi z Warszawy jest zbawienne.

Lecz w tym wypadku ani optymizm ani pesymizm nie przyniesie korzyści. Potrzebna jest raczej rzeczowa krytyka i jak najbardziej skrupulatne przemyślenie problemu. Min. Grabski w wywiadzie wyłuszczył zasady i cele, zapowiedzianej przez siebie reformy. Powiedział on: celem jest zmiana typu duchowego naszej inteligencji i związanie jej bliżej węzłami współzycia gospodarczego i towarzyskiego z resztą społeczeństwa. Min. Grabski jest przeciwnikiem kształcenia czysto teoretycznego, pragnąłby nowej szkole nadać piętno realistyczne.

Przy nowej reformie gotujemy się do skoku w stronę problemów ekonomicznych, a zatem do przejścia z jednej krańcowości teoretycznej w drugą: praktyczną. Tymczasem naszemu wychowaniu i wykształceniu potrzebna jest owa aurea mediocritas, któraby tak rozwinięła teorię, by mogła zapłodnić i wypełnić treść rzeczywistości a rzeczywistość ująć tak, aby w pogoni za praktycznymi celami życia nie zapomniała o potrzebie wieloznacznej rodzącej twórczości.

Aby ten cel osiągnąć, nie wystarczy okrawki obcych wzorów urzędowo wszczepione na grunt polski. Trzeba najpierw przeprowadzić dokładną analizę psychy polskiej, zbadać jej genezę, ustalić przekrój poprzeczny i uwzględnić te dyspozycje, które specjalnie posiadamy jako zadatek i podstawę rozwoju na przyszłość.

Zapiski.

Witold Friemann. Pieśń Związkowa, Lwów, 1925. Nakładem Związku Pol. Nauczycielstwa szkół powszechnych.

Do pięknych słów Mieczysława Opalka utworzył muzykę znany kompozytor Witold Friemann, a pieśń śpiewana już dziś podczas uroczystości, stała się hymnem nauczycielskim i za taki uznał ją Zarząd Główny Związku P. N. S. P. Muzyczną interpretację tekstu cechuje szlachetna metodyka, wykwiniona harmonizacja i siła, wzywająca do czynu, z którego wyrósł ma „część i moc Rzeczypospolitej”. Bardzo staranne pod względem typograficznym wydawnictwo, obejmuje „Pieśń Związkowa” w układzie na głos solowy z towarzyszeniem fortepianu, na chór męski i wreszcie mieszany z towarzyszeniem fortepianu lub a capella. Cena egzempl-

Taką analizę starają się już niekiedy pedagodzy przeprowadzić.

W ogłoszonej niedawno pracy p. Stan. Hagemeier postawił następującą diagnozę współczesnej duszy polskiej.

Cechą współczesnej polskiej rzeczywistości jest jej płynność, brak fundamentów i zasad. Trudność opanowania jej polega na zbyt dobie rem sercu, braku zapachu do pracy, braku posłuchu dla specjalistów i usuwanie się od kontroli. Jesteśmy narodem, który może promieniować tylko na wschód, a jednak udział w życiu wschodu był i jest minimalny.

Frazes „zachodni” zaciemnia nam często pogląd na świat. Nie możemy np. w oszczędności naśladować Niemców, gdyż jej prozai czność jest dla duszy polskiej niestrawną. Nie możemy również zachwycać się kulturą Rzymian, gdyż ich formalistyką i zimną praktyczność dusi naturalny polot duszy słowiańskiej i nie daje mu tyle zapachu, swobody i bystrości w ujęciu, ile daje kultura helleńska.

Tego rodzaju analiza winna być rozszerzona i pogłębiona. Reforma nie może uwzględniać jedynie potrzeby jednej chwili, lecz musi założyć fundamenty pod budowę, która mając życiodajne korzenie w głębi duszy polskiej równocześnie zdaje sobie sprawę z ideału, jaki stoi przed narodem.

Nowe pokolenie musi nie tylko lepiej orientować się w rzeczywistości ale także i rozwinać w sobie te wszystkie moce wewnętrzne, które pozwolą mu pozostać twórczym przy każdej zmianie rzeczywistości. A do tego jest potrzebna także i czysta teoria, teoria nie zapożyczona z wzorów zachodnich lecz wyrastająca z naszych naturalnych dyspozycji.

J. K.

za 2 zł. Do nabycia w Ognisku nauczycielskim, Lwów, gmach Skarbka.

VII. ZJAZD DELEGATÓW ZWIĄZKU P. N. S. P.

odbędzie się tego roku w dniach 1, 2 i 3 listopada w Krakowie i Zakopanem. Punktem kulminacyjnym Zjazdu, który zapowiada się bardzo licznie, będzie otwarcie wspaniałego sanatorium na Gubałówce w Zakopanem, wybudowanego zbiorowym wysiłkiem i wyłącznym kosztem nauczycielstwa, zrzeszonego w potężnej armii Związku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Powszechnych.

OKULISTA

dr. Leon Gruder, ordynuje przy ul. Romanowicza 7, od godziny 12-1, 3-5. 2348

Książka o wychowaniu.

Antoni Danysz „O wychowaniu”.

Wydanie drugie. Lwów-Warszawa 1925. Książnica-Atlas.

Lwów, 19 października.

Gdy p. Antoni Danysz był jeszcze dyrektorem 6 gimnazjum we Lwowie i wychowywał młode generacje adeptów sztuki pedagogicznej, dawał młodym ludziom do rąk Leuchtenbergera „Vademecum für junge Lehrer”.

Dzisiejsi jego następcy nie potrzebują już uciekać się do obcych książek, bo im Danysz dał do rąk wielokrotnie lepszą. Jest to tylko nominalnie drugie wydanie, w rzeczywistości zaś nowa książka jest znacznie od tamtej większa, głębsza, dojrzała. Znakomity wychowawca, mądry i nawskróś dobry człowiek przelewa za pomocą tej książki całe bogactwo swego umysłu i serca na młodą nauczycielską, która oby jak najobficiej z tego źródła czerpała!

Danysz wyszedł ze szkół niemieckich, pochodzi bowiem z Wielkopolski. Wychował się na Herbarcie i jemu się nie sprzeniewierzył. Nie tai tego, mimo, że Herbart jest dziś prawie na indeksie. Przeciwnie, broni Herbartha, dowodzi, że tylko opaczne interpretacje i astrajacka praktyka szkolna zohydziły Herbartha w oczach nowej generacji. I zaiste, w interpretacji Danysza, musimy cześć oddać wielkiemu pedagogowi niemieckiemu.

Książka jest wcale obszerna (338 str.), zawiera bowiem obok

teorii, czasem najzupełniej nowoczesnych, mnóstwo przykładów, w które obfituje pamięć tak wytrawnego praktyka. Nie tam jest ciekawych faktów, dziwnych figur belferskich, dyskretnego humoru! Ale zawsze nad wszystkim góruje miłość, — miłość do dziecka, do ucznia, do młodego nauczyciela. Bo bez miłości nie ma wychowania.

Nawet w stosowaniu kar zasada ta dominuje; autor nie uważa kary cielesnej za bezwzględnie złą, radzi jednak stosować ją tylko w wypadkach ostatecznych. Wskazuje przy tem na zasadniczą różnicę w opinii ogólnej dwóch narodów: Niemiec uważa policzek, wymierzony uczniowi, za lekką karę, nie naruszającą zupełnie ambicji dziecka, Polak zaś, nawet najmłodszy, burzy się żywiołowo, gdy go ktoś uderzy w twarz. Za to łatwiej można działać na jego ambicję.

Nie sposób w krótkiej notatce wyczerpać choćby pobieżnie bogatej treści tej znakomitej książki. Trzeba ją czytać, dokładnie i w skupieniu. Stary nauczyciel znajdzie tam niejedno ziarno ziote, młody całą kopalnię. Książki tej nie powinno zabraknąć w żadnej bibliotece szkolnej, a nawet prywatnej nauczycielskiej.

Dr. K. Zagajewski.

—XOX—

Z życia nauczycielstwa w Rzeszowie.

Rzeszów, w październiku.

Korzystając z łaskawego zaproszenia Szan. Redakcji do zasilania szpalt „Kurjera Lwowskiego” wiadomościami z zakresu życia i spraw zawodowych nauczycielstwa szkół powszechnych, pozwalam sobie przesłać wiadomości o stosunkach nauczycielskich w Rzeszowie.

Nauczycielstwo „ludowe” rzeszowskiego powiatu należy — z małymi wyjątkami — do „Ogniska” Pol. Związku Naucz. Szkół Pow. Ploza „Ogniskiem” stoi tylko sklerikalizowana garstka bigotów i dewotki.

„Ognisko” rzeszowskie (okręg) liczy z górą 400 członków i wykazuje w każdym niemal kierunku społeczno-zawodowego życia ruchliwość organizacyjną. Szczególnie oddział „Ogniska” w Rzeszowie pracuje pod energicznym prezesem, p. Kolanką, z pełnym zrozumieniem zadań organizacji zawodowej. Rokrocznie urządza fachowe kursy dla członków, bierze udział w szerzeniu oświaty pozaszkolnej, odbywa zgromadzenia, przygotowuje odczyty, zabawy koleżeńskie itd.

Praca wszakże „Ogniska” natrafia na różnorakie trudności, nie mówiąc o braku własnego lokalu, co od szeregu lat daje się „Ognisku” we znaki.

Nienajlepiej w szczególności kształtują się wzajemne stosunki „Ogniska” i miejscowych władz

szkolnych. Nie znaczy to, by między obu stronami istniały nieporozumienia, lecz brak pożądanego współdziałania, panuje obojętność.

Naczelnym inspektorem szkolnym, p. Rab, człowiekiem niezdecydowanym, ulega postronnym wpływom endeckim i stronni on od „Ogniska”, dla oka markując „życzliwość”.

Przejdźmy do Rady szkolnej powiatowej. Jest to właściwie ciało bez duszy, chyba, że duszę jego stanowi rzeszowski proboszcz i dziekan, ks. Tokarski, który „wydobywa” uchwały na posiedzeniach Rady według własnego „widziwiska”, opanowawszy całkowicie adorujących go członków, a także przewodniczącego.

Naturalnie w podobnych warunkach trudno liczyć na bezstronność czynników szkolnych. Przeciwnie, nierazadko ma się do czynienia z wypadkami jaskrawej prowokacji. Kto jednak umie chodzić koło interesu, tj. potrafi zdobyć względy „Ziemii Rzeszowskiej” i ks. Tokarskiego, ten wygrał. Obywatelski czynnik nauczycielski w postaci dwu delegatów do Rady szk. pow. nie wiele może pomóc w takich warunkach.

Oto na razie szkic stosunków nauczycielskich w rzeszowskim powiecie.

Obserwator.

—00—

DZIAŁ GRAFOLOGA.

Lwów, 18 października.

Nasz grafolog zamieszczać będzie w każdym niedzielnym numerze „Kurjera Lwowskiego“ **oceny charakteru na podstawie przesłanych mu próbek pisma.**

Cheć otrzymać ocenę, należy dopełnić następujących warunków:

1) Prześłać do Redakcji „Kurjera Lwowskiego“ („dla Grafologa“) — próbkę pisma jak najobszerniejszą, pisaną na papierze melinowanym, **atramentem**, niewymuszenie (najlepiej jakiś długi list, pisany już poprzednio do znajomych lub krewnych, albo jakieś zapiski. Gorzej nadają się do oceny odpisy, zupełnie zaś nie nadają się korespondentki, wizytówki, pismo kaligrafowane i t. p.).

2) Wyciąć z „Kurjera Lwowskiego“ i nakleić wewnątrz listu nagłówek: „Odpowiedzi Grafologa“.

3) Próbkę pisma zaopatrzyć w podpis względnie pseudonim, pod którym ma się pojawić ocena.

4) Dołączyć do listu zł. 1 (jeden) za każdą ocenę.

ODPOWIEDZI GRAFOLOGA.

Rekapitulacja. Umysł ruchliwy, wiele rozmachu życiowego, żywy temperament, usposobienie wesołe. Wiele subtelności, delikatności, dowcipu. Mało serca. Skrytość. Wyróbiony smak estetyczny. Zamiłowanie porządku. Sporo dumy, a nawet zarozumiałości. Chęć rozkazowania. Upór, stanowczość. Trochę lekkomyślności. Typ urzędnika, nie przejmującego się zbytnio swoimi obowiązkami, lecz mimo to ogólnie cenionego czy lubianego dla swoich zalet towarzyskich.

Rezeda. Nie zaszkodziłoby więcej zmysłu porządku. Chęć dyrygowania drugimi. Egoizm. Zupełny prawie brak harmonii, samodyscypliny. Brak poczucia estetyki. Skrytość, dyskrecja, wierność. Silna wrażliwość, zwłaszcza na punkcie zmysłów. Wrodzone zdolności, jednakże

mało eksploatowane. Usposobienie zmienne.

Soivejg. Próbką pisma za szczupła. Egoistka, zamknięta w sobie, słaba wola. W ruchach i poczynaniach powolna, mimo szybkiej sunkowo decyzji. Pomysłowości wiele. Woli rozkazywać, niż słuchać. Lubi czasami skłamać.

Savéanne — Podkamień. Za mało pisma. Żywy, niespokojny umysł. Gwałtowność, szybko ustępująca wrodzonej dobroci. Dużo inicjatywy. Ogromna pojętność, łatwość w przy swajaniu sobie obcych pomysłów. Szczerość. Zmysłowość. Pewność siebie, duma.

Myszka K. Proszę przysłać 1 zł., a odpowiedź będzie zamieszczona w następnych odpowiedziach.

Dr. O.

Ustąpienie Komisarza m. Tarnopola dr. Lenkiewicza.

(Od naszego korespondenta.)

Tarnopol w październ.

(f) Ustąpienie komisarza miasta dr. Lenkiewicza w najbliższych dniach nie da się zapobiec, mimo iż wszyscy w mieście, przyjaciele i wrogowie jego ogólnie uznają, że nikt go z równym pożytkiem dla miasta nie zastąpi. O nieprzeciętnej energii, sprężystości i zdolności orientacyjnej w pięciu latach swej gospodarki odnowił zniszczone wojną miasto i postawił je prawie na przedwojennej stopie rozwoju. Był jednak skałką w oku kilku malkontentów i miejscowej endecji, która swoimi wpływami kilka razy — dotychczas bezskutecznie — podminowywała jego stanowisko. Wreszcie udało się jej dla swoich celów pozyskać min. ośw. dr. Stan. Grabskiego, który powołując się na stare ustawy austriackie wezwał komis. dr. Lenkiewicza, aby bądź zrezygnował z kierownictwa zarządu miasta, bądź z dyrektury gimnazjum II-go jakkolwiek zakład mimo piastowania równoczesnego obu godności, potrafił prowadzić wzorowo i bez zarzutów. Wobec takowej alternatywy już przed dwoma miesiącami zgłosił dr. Lenkiewicz rezygnację z komisariatu miasta, która mimo wielostronnych protestów ze

strony tuł. obywatelstwa w najbliższych dniach ma być przyjęta ku ogólnemu żalowi.

Ze względu na partyjne kolizje interesów ma być mianowanym następcą jego wojewoda tarnop. Jaworczykowski, a zdaje się, że uda się spowodować p. dr. Lenkiewicza aby zatrzymał w magistracie godność asesora, aby w ten sposób zachować choćby po części wybitną tę siłę dla miasta.

Sądzymy jednak, że byłoby bardzo wskazane, aby minister oświaty cofnął swoje wezwanie kolidujące z demokratycznym duchem czasu.

Ze świata.

+ Równouprawnienie kobiet argentyńskich. Na mocy uchwały, zatwierdzonej przez senat w Argentynie, kobiety argentyńskie otrzymały prawa na równi z mężczyznami.

+ Silna burza śnieżna szalała nad Szwecją. Poczyniła ona znaczne szkody. Skutkiem zamieci śnieżnej przerwany był przez kilka godzin ruch na kolejach żelaznych i tramwajach, oraz komunikacja telefoniczna z Finlandją.

Emil Lederer

Prezes Rady Nadzorczej Pierwszego Małopolskiego Towarzystwa Akcyjnego Przemysłu Spirytusowego, Chemicznego i Likierowego we Lwowie

zmarł. dnia 15. października 1925.

Zmarły stojąc od lat dziesiątek na czele naszego towarzystwa niestrudzoną pracą przyczynił się do rozwoju naszego przedsiębiorstwa podnosząc je na tą wyżynę na której obecnie się znajduje.

Rada Nadzorcza.

445

Kurjer literacki.

42-gi numer „Bluszczu“ zawiera artykuły C. W. „Cenna inicjatywa“. M. Kuncewiczowa zabiera głos w polemice o typ kobiety nowoczesnej. M. Groszek-Korycka w „Świecie Kobięcym“ wypowiada wiele trafnych uwag o psychice niewieściej. W szkicu historyczno-literackim R. Blütha pt. „Kartka z dziejów katolicyzmu w Rosji“. Ilustrowany dział praktyczny przynosi najnowsze modele toalet jesiennych.

Na wystawę międzynarodową w Filadelfii wyśle Polska oprócz innych przedmiotów, 50 obrazów najznakomitszych polskich malarzy. Dzieła te będą umieszczone w osobnej sali w polskim pawilonie.

Dwa tysiące książek chińskich od II. do XIX. w. znalazł prof. Kozłowski w Khara Khoto w Mongolji. W Moskwie urządzono wystawę tych książek.

— 00 —

KURJER SZACHOWY

pod redakcją K. F.

Ciekawe pozycje matowe.

W wolnej partii rozegranej ostatnio między wybitnymi lwowskimi amatorami, Liebmanem i drem Romanem, wyłoniła się następująca sytuacja:

Białe: K g 1, H c 6, W d 7 i e 7, G d 4, pionki a 2, g 2, h 2.

Czarne: K g 8, H c 8, W d 2 i f 8, pionki a 7, c 7, f 7, g 7, h 7.

Białe grały H c 6 — e 6 (!) i po odpowiedzi czarnych H c 8 — b 7 (z groźbą mata na b 1 lub g 2) zapowiedziały wygraną w czterech posunięciach.

W następującej pozycji zapowiedziały białe (Funkenstein) wygraną w 4 posunięciach:

Białe: K g 1, H b 4, W a 1, i e 1, S e 4, G e 3, pionki a 2, b 2, f 2, g 2, h 2.

Czarne: K g 8, H c 7, W a 8 i f 8, S a 6, G c 8, pionki a 7, b 7, f 7, g 7, h 7.

Ze zbioru krótkich partii (Schnell-Matt) Claudiusa Hüthera, Monachium 1913, notujemy następującą sytuację, w której grający białymi H. L. James zapowiedział matę w 6 posunięciach:

Białe: K g 1, H c 2, W c 1 i d 1, S f 4 i e 5, G f 5, pionki a 2, b 2, e 3, f 2, g 2, h 2.

Czarne: K g 8, H d 8, W f 8 i c 8, S d 7, G e 7 i b 7, pionki a 5, b 6, d 5, d 4, f 7, g 7, h 6.

NOTATKI I ODPOWIEDZI

Turniej o mistrzostwo Lwowa na rok 1925.

Z warunków tego turnieju notujemy co następuje:

Turniej urządzają „Lwowski Klub Szachistów“ i Klub szachowy „Hetmann“ jako reprezentanci życia szachowego we Lwowie, przy współudziale klubów szachowych Techniki i Uniwersytetu.

W tym celu oba kluby zamianowały po trzech delegatów do Komitetu Turniejowego, który stanowi odrębną i niezawisłą instytucję, mającą wyłączny wpływ i władzę nad wszystkimi związaniami z urządzeniem i przeprowadzeniem turnieju sprawami.

Grający obowiązani są w czasie gry notować przebieg partii na odpowiednich drukach przez Klub dostarczonych.

Używanie zegarów szachowych jest bezwzględnie obowiązujące.

Czas liczy się w ten sposób, iż na pierwsze dwie godziny przypada po 30 posunięć, na każdą następną godzinę po 15 posunięć. Przekroczenie czasu pociąga za sobą bezwzględnie utratę partii.

Każdy z zawodników ma rozegrać przynajmniej trzy partie w tygodniu.

„Kurjer Lwowski“ wyznaczył jako nagrodę piękności za najpiękniejszą partję w turnieju o mistrzostwo Lwowa na rok 1925 elegancki garnitur szachowy.

Trafne rozwiązanie zagadnień zawartych w wyżej podanych pozycjach szachowych, ogłosimy w jednym z najbliższych numerów.

Korespondencję w sprawach szachowych prosimy adresować do redakcji „Kurjera Lwowskiego“, „Dział szachowy“.

— 00 —

SZARADA CZWARTA

- 1) A A A
- 2) A A D
- 3) D E I
- 4) J K K
- 5) K K L
- 6) M M M
- 7) N O R
- 8) Ó R R
- 9) R R S
- 10) S S S
- 11) T T T
- 12) U U W

Z podanych liter należy utworzyć dwanaście takich słów, trzygłoskowych, by każde czytane na wspak, miało także znaczenie. Porządek słów dowolny.

Za trafne rozwiązanie powyższej szarady, wyznacza Redakcja „Kurjera Lwowskiego“ trzy nagrody tylko dla prenumeratorów „Kurj. Lwowsk.“. Warunki nadsyłania jak w poprzednich szaradach.

SATYRA POLITYCZNA.

Buldog angielski...

Przed pogrzebem Nieznanego Żołnierza.

Lwów, 18 października.

Do Sekcji Finansowej zgłaszać się można pod adresem p. dr. Bożewicza (telefon 1-29), lub p. prezydentowej Neumannowej, ul. Łyczakowska 1. 3 (telefon 23-23). Sekcja przystąpiła do wydania nalepek iluminacyjnych na okna, chorągiewek dla młodzieży szkolnej, odznak papierowych i metalowych. Sprzedaż nalepek i chorągiewek — po cenie 10 groszy — odbywać się będzie w księgarniach, sklepach papierowych, aptekach, szkołach, kioskach już od dnia 21 października br. Sekcja apeluje do pp. Dyrektora Szkół, Księgarzy, Kupców, Aptekarzy, Kioskarzy, by w dniu 20 października br. w godzinach od 14-ej do 20-ej zaopatrzyli się w nalepki i chorągiewki do rozsprzedaży w biurze Straży Mogił Polskich Bohaterów, przy ul. Łyczakowskiej 1. 3.

Sprzedaż odznak pamiątkowych rozpocznie się w dniu 25 października br. również w Straży Mogił Polskich Bohaterów, przy ul. Łyczakowskiej 1. 3 i po ulicach miasta. — Odznaki będą papierowe i metalowe według projektu kustosza Muzeum Sobieskiego p. R. Meckickiego.

Zbiórkę po bankach i instytucjach rozpoczną uproszone Panie już w dniu 19 października br. pod kierownictwem pp. Neumannowej, Lindowej, Barwińskiej, Walickiej, Mazanowskiej... Zbiórkę po kawiarniach i restauracjach, oraz hotelach — ułatwi Sekcja Finansowej p. Radca Maksymowicz.

Wydawnictwa Komitetu. Celem uzyskania poważniejszych i pewnych dochodów — przystąpił Komitet do wydania szeregu wydawnictw.

Będą wydane:

Stanisława Rossowskiego: „Kucioł Nieznanego Żołnierza“ — broszura 16-to stronicowa, w cenie 15 gr. za egzemplarz.

Prof. Leona Żypowskiego: „Nieznanemu Żołnierzowi“ — 4 stronicowy utwór poetyczny, w cenie 5 gr. za egzemplarz.

Henryka Zbierzchowskiego: „Piosenka o Nieznanym Żołnierzowi“ — z nutami (w druku).

Kantata na chór męski 4-głosowy. Słowa Stanisława Rossowskiego, muzyka Mieczysława Sołtysa (w druku).

„Jednodniówka“, której wydaniem kieruje subsekcja prasowa pod kierownictwem p. J. B. Cholodeckiego.

Już w dniu 20 października b. r. będą mogły zaopatrzyć się szkoły i księgarnie w broszurkę pióra St. Rossowskiego, oraz utwory prof. Żypowskiego i Zbierzchowskiego — w składzie głównym wydawnictw — w gmachu Komendy Miasta (Kier. Ośw.) ul. Wałowa 16, parter, drzwi nr. 12.

DALSZE PROTESTY.

Warszawa. (Tel. wł.).

Do protestu przeciw przyjęciu do Komitetu honorowego p. Adama Zamoyskiego przyłączyli się obok Sieroszewskiego także posłowie Poniatowski, Woźnicki, Moraczewski, Malinowski oraz Andrzej Strug. Wystosowali oni prośbę do ministra Sikorskiego, aby ich wykreślił z listy tego komitetu, gdyż obecność p. A. Zamoyskiego uważają za profanację całego obchodu.

AKADEMICY PROWADZA DALEJ AKCJĘ.

Warszawa, 17. 10. Na odbytej wczoraj konferencji przedstawiciele Bratniej Pomocy oraz szeregu organizacji akademickich postanowiono prowadzić w dalszym ciągu akcję w kierunku ryczałtowego znżenia opłat egzaminacyjnych.

SKAZANIE ZMARLEGO BESELE-RA NA 15 LAT WIĘZIENIA.

Bruksela, 17. 10. (AW.) Sąd wojskowy w Antwerpii skazał nieznanego gen. Beselera, b. komendanta Antwerpii za czasów okupacji niem., oraz b. gen. gubernatora w Warszawie na 15 lat ciężkich robót za podpalenie.

Nadużycia przy dostawach mięsa dla armji.

Poznań. (Tel. wł.).

Przed izbą karną sądu okręgowego w Poznaniu rozpoczęła się rozprawa przeciw Władysławowi i Kazimierzowi Syllerom z Poznania, oskarżonym o oszustwa systematycznie popełniane przy dostawach mięsa dla wojska.

Syllerowie dostarczali wojsku mięso zgniłe i wybrakowane. Skarb państwa poniósł w ten sposób olbrzymie straty. Do rozprawy powołano 83 świadków.

Uregulowanie spraw wschodnich!

(Telefonem od naszego korespondenta).

Berlin, 17 października. Agencja Trans Ocean donosi z Locarno, iż Niemcy uzyskały również ustępstwa w dziedzinie żeglugi po-

wietrznej, oraz przyrzeczenie, że ostateczne uregulowanie spraw wschodnich nastąpi w sensie przychylnym dla Niemiec.

Pakt wschodni nie posiada gwarancji międzynarodowej.

Londyn, 17. 10. (PAT.) Korespondent „Tempsa“ pisze z Locarno: Pakt zachodni posiada gwarancje międzynarodowe, wschodnie ich nie posiadają. Francja uzyskuje prawo

zbrojnej pomocy w wypadkach niesprowokowanej napaści Niemiec. Korespondent warszawski donosi o pesymizmie w kołach warszawskich, zwłaszcza wśród prawicy.

Obrady Wcika.

Moskwa, 17. 10. (AW.) W wielkiej sali koronacyjnej na Kremlu rozpoczęły się obrady Związkowego Centr. Komitetu Wykon. Podczas otwarcia obecni byli przedstawiciele ciała dyplomatycznego, zagraniczni dziennikarze oraz trzystu członków komitetu. Obrady otworzył Kalinin, wygłaszając po raz pierwszy przemówienie z trybuny,

która umieszczona została na miejscu tronu carskiego. Na porządku dziennym jako pierwszy punkt znajduje się ustawa o miejskich sołdach. Ustawa przewiduje, że sołdacy miejskie tworzą samodzielne korporacje, które mogą na własną rękę prowadzić rokowania z zagranicą o zaciąganie pożyczek komunalnych.

Zamach dynamitowy w Kłajpedzie.

Kłajpeda, 17. 10. (AW.) Budynek dziennika „Memeler Dampfboot“ padł ofiarą zamachu dynamitowego. Część gmachu zniszczona. Znalaziono lont od naboju dynamitowego. Zamach ma tło polityczne. Nie ulega wątpliwości, że dokonali go nacjonaliści litewscy, którzy wobec bliskich wyborów do sejmku chcą

przeszkodzić wprowadzeniu autonomii w Kłajpedzie. Zamach miał również na celu przeszkodzenie agitacji wyborczej. Zamachowcy przypuszczali prawdopodobnie, że doprowadzą do proklamowania w Kłajpedzie stanu wyjątkowego i wstrzymania wyborów do sejmku.

GŁOSY POWATPIEWANIA.

(Telefonem od naszego koresp.).

Paryż, 17 października.

„Echo de Paris“ pisze na temat konferencji w Locarno, iż Polska nie otrzymała zupełnego zadowolenia, skoro ma być zabezpieczona przed ewentualnymi krokami agresywnymi ze strony Niemiec przez traktat arbitrażowy.

SAMOBÓJSTWO WŁAŚCICIELA „LOBZOWIANKI“.

Warszawa, 17. 10. (AW.). Dnia 17 bm. odebrał sobie życia właściciel największej kawiarni warszawskiej „Lobzowianka“. Czesław Twornicki. Przyczyną samobójstwa były trudności finansowe.

Wiadomości telegraficzne.

= Profesor Uniwersytetu warsz. Petrażycki wybrany został członkiem międzynarodowej Akademii Prawa Porównawczego w Pradze. Wyróżnienie uczonego polskiego jest tem większe, że Akademia liczy tylko 30 członków.

= Kurjer litewski zamordowany. W odległości 140 km. od Moskwy znaleziono na torze kolejowym trupa litewskiego kurjera dyplomatycznego, który znikł 16 bm.

Książnica - Atlas S. A.

Lwów, Czarnieckiego 12.

Warszawa, Nowy Świat 59.

poleca

Doc. Dr. W. KOSKOWSKIEGO

O NIKOTYNIE I PALENIU TYTONIU

Biblioteczka higieniczna Tom IX.

Cena zł. 1.20.

Najnowszy ten tomik Biblioteczki higienicznej przedstawia się tak co do treści jak i formy zewnętrznej nader sympatycznie. Autor ujął w umiejętny sposób całość zagadnień, łączących się z tytoniem, w trzy zasadnicze rozdziały: 1. Historię odkrycia tytoniu. 2. Wpływ tytoniu na ustrój człowieka. 3. W jaki sposób wykorzystać palenie tytoniu. Rozdział pierwszy omawia początki palenia tytoniu, przeniesienie tego zwyczaju do Europy, zażywanie tabaki. Rozdział drugi zawiera opis działywania na poszczególne narządy i rodzaje zatrucia tytoniem. Rozdział trzeci zastanawia się nad sposobami odzwyczajania się od palenia tytoniu. Całość napisana bardzo przystępnie, objaśniają liczne ilustracje.

447

Inne tomiki

BIBLIOTE CZKI HIGIENICZNEJ

pod redakcją Prof. Dr. W. Nowickiego, Dr. J. Opieńskiego, Doc. Dr. A. Sabatowskiego.

Zeszyt I. Doc. Dr. A. Sabatowski: O gruźlicy.	Zł. 1.20
Zeszyt II, Dr. W. Łuczyński: Czy i jak można zapobiec chorobie serca.	„ 2.40
Zeszyt III. L. Krzemicki: O chorobach wenerycznych i higienie życia płciowego	„ 1.50
Zeszyt IV. Prof. dr. Niemczycki: Higiena mleka.	„ 1.50
Zeszyt V. Prof. Dr. J. Lenartowicz: Higiena skóry i włosów.	„ 3.—
Zeszyt VI. Prof. Dr. W. Nowicki: O chorobach zakaźnych.	„ 2.—
Zeszyt VII. Dr. Hilarowicz: Pierwsza pomoc w nagłych wypadkach.	„ 2.40
Zeszyt VIII. Doc. Dr. St. Progulski: Higiena niemowląt.	„ 1.80

W przygotowaniu:

Doc. Dr. E. Artwiński: O nerwowości u dzieci.
— Higiena pracy umysłowej.
Prof. Dr. St. Ciechanowski: Wychowanie fizyczne.
Prof. Dr. A. Cieszyński: Higiena jamy ustnej.
Prof. Dr. M. Franke: Higiena nerek.
Doc. Dr. W. Koskowski: Opjum, morfina, kokaina i wpływ tych jądów na ustrój człowieka.
Dr. J. Opieński: Co jeść i pić należy.
Dr. S. Ruff: O zapobieganiu zniekształceniom ciała.
Prof. Dr. W. Sieradzki: Alkohol i alkoholizm.
Prof. Dr. T. Zalewski: Higiena dróg oddechowych.
— Higiena słuchu.

INDIGO
STANISŁAW ABL
Legjonów 11. 8265

Konces. przez M. W. R. i
O. P. szkoła kroju i szycia „Jolanda“

przeniesioną została z dniem 15 października do lokalu przy ul. Batorego 34. (Ecole Francaise) gdzie przyjmuje się zgłoszenia na 3 mies. kurs kroju i szycia i 2 mies. kurs modniarstwa podług najnowszych i najłatwiejszych systemów. Informacje w kancelarii „Ecole Francaise Batorego 34/II. 401

Surowy miód

najprzedniejszego gatunku — dostarcza punktualnie franco, wolny do wywozu na granicy czeskiej

Alois Guttman, Bratislava,

plac Republiki 28 C. S. R. korespondencja w jęz. niemieckim.

Renomowane Kursa Kroju i Szycia

wytwornej krawieczyny damskiej i bielizniarstwa.

Heleny Pietraszewskiej
ul. Pańska 14 „Ecole Reforme“

Wpisy i informacje codziennie od godz. 10-1-szej i od 4-7 popoł. 138

z i.
PROSZKI DLA DOROSŁYCH
„KOWALSKINA“
usuwają BÓL GŁOWY

Wyrob. Lab. Chem. farm. Ap. Kowalski.

Kursa naukowe „WIEDZA“

pod osobistym kierown. prof. Bugysława Butrymowicza
Kraków, Studencka 14.

przyjmują wpisy na nowy rok szkolny 1925/26.

Kursa obejmują:

- 1) Kursa maturalne: gimnazjum klasyczne, humanistyczne, neohumanistyczne i matematyczno-przyrodnicze 1-roczone i 2-letnie.
- 2) Kurs niższej szkoły średniej w zakresie 4-ch klas.
- 3) Kurs seminarjum nauczycielskiego 1-roczy i 2-letni.
- 4) Kurs szkoły handlowej jednoroczny i półroczny.
- 5) Analogiczne kursa pisemne wszystkich typów, zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek i programów nauki, połączone zostały z Kursami zbiorowemi w Krakowie i prowadzone są przez uczących na powyższych Kursach profesorów szkół średnich równoległe z normalnym tokiem nauki tychże Kursów.

Na kursach „WIEDZA“ udzielają nauki tylko **najwybitniejsze siły fachowe** gimnazjów krakowskich od 5 do 6-ciu godzin dziennie.

Spis grona profesorów do przejrzenia w sekretarjacie. Wszelkie potrzebne podręczniki do dyspozycji uczniów (enic). Dla wojskowych i inwalidów 25 procent opustu. Wszelkich informacji udziela się bezpłatnie. 1815

Posady i prace.

SLUŻĄCA do wszystkiego potrzebna od 1-go listopada. Zgłoszenia między 3 5, ul. św. Zofii 56, I. p. drzwi na prawo. 434

PRZYJMIE się panie lub panienci na mieszkanie z wiktem lub bez. Grunwaldzka 9. II. p. na prawo. 437

INTELIgentna panna (żyd.) przyjmie posadę tylko za utrzymanie. Zgłoszenia do adm. „Kurjera Lw.“ pod „Wychowawczyni“. 429

NIEMKA młoda, lubiąca dzieci poszukuje zajęcia popołudniowego. Zgłoszenia pisemne pod „Jotbe“ do admn. „Kurjera Lwow.“.

SAMODZIELNY buchalter-bilansista i korespondent ze znajomością języków poszukuje odpowiedniej posady. Zgłoszenia do admn. „Kurjera Lwow.“ pod „Samodzielny“. 451

URZĘDNICZKA obznajomiona wszechstronnie z manipulacją biurową, pisząca biegle na maszynie poszukuje posady. Zgłoszenia do admn. „Kurjern Lwow.“ pod „Zofja 13“. 429

Nauka i wychowanie.

NA skrzypcach lekcje udziela długoletni uczeń prof. Cetrera skrzypek Teatru miejsk. Potockiego 9. II. p. drzwi 4. między 2—1/2. 416

ANGIELSKIEGO udzielam łatwą i szybką metodą. niedrogo. Zgłoszenia do admn. pod „Łatwa Metoda“. 444

Różne.

PANIE i Panowie! Kapelusze stare każdego rodzaju przerabia na najnowsze fasony Pierwsza Krajowa Fabryka Kapeluszy RUDOLFA NEUWELTA, Balonowa 3. Składnice: plac Marjacki 8, Kazimierzowska 25, Krakowska 25, Gródecka 72. 374

TANIO przepisuję na maszynie. Zgłoszenia do admn. „Kurjera Lwow.“ pod „Szybkość“. 448

Matrymonialne.

BRUNET, wysokiego wzrostu, kawaler na samodzielnym stanowisku w wieku 31 lat, chce zapoznać się z przyzwoitą panną od 20-26 lat w celach matrymonialnych. Fotografie oraz listy nadsyłać należy do administracji „Kurjera Lwow.“ pod „W. W.“. Dyskrecja oraz zwrot fotografii zapewniony 450

WSZELKIE KAFLARSKIE roboty wykonują najkorzystniej Szustek Emil, Lwów, Krótka 8. 430

Pp. Pracodawców upraszamy o telefoniczne zawiadomienia Administracji naszego pisma o wolnych posadach i pracach. Ogłoszenia umieszczają będziemy bezpłatnie, albowiem chcemy przyjść z pomocą bezrobotnym. 407

PANOWIE nie wyrzucajcie starych kapeluszy, lecz dajcie takowe przerabiać na najnowsze fasony do Pierwszej Kraj. Fabryki Kapeluszy RUDOLFA NEUWELTA, Balonowa 3. Składnice: plac Marjacki 8, Kazimierzowska 25, Krakowska 25, Gródecka 72. 379

FUTRA wszelkiego rodzaju przerabia na modne fasony, przyjmuje do chemicznego farbowania oraz używane w komis. Do zbiorowych zamówień wyjeżdża osobiście na prowincję jak w latach przedwojennych z kolekcją najmodniejszych futer udzielając kredytu P. T. Klientom. Ceny umiarkowane, wykończenie powierzone punktualnie. Władysław Solik, Lwów ul. Kurkowa 5 II. (vis a vis kościoła OO. Karmelitów). 2310

Kupno i sprzedaż.

DIECE GAZOWE używane kupuje Frankowski, Issakowicza 20. Zgłoszenia listowne. 418

Wielki wybór zagran. modeli

wszelkie gatunki

FUTER

f-a I. WINTER, Lwów

oraz konfekcję futrzaną w największym wyborze po niskich cenach poleca

Trybunalska 4. i Kościelna 1. 390

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetry: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadesłane i nekrologja 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed krontką i w rubryce „Repertuar“ 40 gr. Po krontce, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobne ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenie zagraniczne o 50% drożej

Nakładem Nowej Spółki Wydawniczej.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorążczyzna 17, Tel. 29-19. pod zarz. Z Kielbusiewicza.

Odpowiedzialny redaktor: Tadeusz Stroński.